

4665

1ste Beh. af Lovf. indeh. Best. ang. Brændeviinshdl.

4666

dre, er det naturligt, at de løse Næringsbevittis og svare Skat; men dersom de ikke udleverer til Andre end deres egne Medlemmer, saa er det ikke i Virkeligheden nogen Handel, og saa kan jeg ikke forstaae, at der er Grund til at paalægge dem at løse Næringsbevittis og maaffee ovenikøbet at svare Skat, fordi de handle med Brændeviin, mere end naar de handle med andre Artikler. Jeg vil ikke paastaae, at Brændeviin er en Nødvendighedsartikel; men der er heller Ingen, der kan paastaae, at Caffe, Sukker og Thee ere Nødvendighedsartikler. Forbrugsforeningerne oprettes dernæst nærmest af Mænd, som høre til de uheldigt Stillede i Samfundet, og at disse ikke skulde have Lov til at kjøbe Brændeviin, naar de ville bruge det til Nødtørst, ligesaa billigt, som de have Leilighed til at kjøbe andre Nødvendigheds-gjenstande, og jeg kan ogsaa sige andre Eurus-gjenstande, det kan jeg ikke ret godt forstaae. Jeg vil derfor stille mig imod, at der i dette Lovforslag optages en Bestemmelse om, at Forbrugsforeningerne skulde løse Næringsbevittis og svare Afgift af Brændeviinshandel, naar de kun ville udleverer til Foreningens egne Medlemmer. Jeg troer, at, dersom en modsat Bestemmelse bliver indført i Loven, vil det meget hæmme Forbrugsforeningernes Udvikelse her i Landet. Hvem er det, der i Reglen især i Byerne gjør Indkjøb hos Forbrugsforeningerne? Det er Kønerne, medens Mændene ere paa Arbejde. Men skal Kønen løbe eet Sted hen for at kjøbe Caffe og Sukker og et andet Sted for at kjøbe Brændeviin, saa gaaer hun bestemt hellere, hvor hun kan faae begge Dele. Jeg vil ikke paastaae, at det er heldigt for Forbrugsforeningerne at sælge Brændeviin, men jeg paastaaer, at flere Steder har det været bestemt ved deres Dp-rættelse, at de ikke skulde sælge Brændeviin, men at de ikke kunde holdes gaaende, uden at de ogsaa forhandlede denne Artikel, og det er et temmelig sikkert Beviis paa, at man ved at forbyde dem at udleverer Brændeviin til Medlemmerne vil give disse Foreninger, som endnu

ere i deres Barndom, et godt Skub tilbage og sætte en Hindring for deres videre Udbredelse, og de fleste ere dog vistnok entge i den Erkjendelse, at slige Foreninger have stiftet og kunne stifte meget stor Nytte. Det var blot disse Bemærkninger, jeg skulde tillade mig at udtale.

J. J. Christensen: Nærværende Lovforslag kan naturligtvis ikke have til Hensigt at tilvebringe en heel Deel overflødige Brændeviinsudsalg paa Landet, dets Formaal kan kun være i Almindelighed at afhjælpe Trangen til saadanne, hvor en saadan i Virkeligheden er tilstede, og saaledes kan jeg være enig med Lovforslagets Formaal. Men naar saavel Betalingen for Næringsbevittis til Brændeviinshandel som den aarlige Afgift sættes altfor lavt, kunde det efter min Mening let have til Følge, at en heel Deel flere Brændeviinshandlere kunde opstaae, end det kunde være i det Almindeliges Interesse. Jeg maa altsaa allerede af den Grund være stemt for ikke altfor lave Summer saavel een Gang for alle som aarlig, og jeg kan saaledes ikke tiltræde de Udtalelser, som gaae ud paa at ville have disse Afgifter endog betydelige nedsatte. Men der kommer en anden Betragtning til, nemlig den, at naar de Bedkommende betale deres Handelsberettigelse i den omhandlede Retning noget dyrt, troer jeg, at de ville udøve en stærkere og virksommere Control ligeoverfor Smughandlere, end naar de paa en lettere Maade vare komne til denne deres Ret, det er ogsaa en Omstændighed, som jeg tillægger nogen Vægt. Saavel det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Rottwitz) som ogsaa senere det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen) have meent, at det var heldigere, at det i Loven blev fastslaaet, at den aarlige Afgift skulde være eens over hele Landet og altsaa ikke kunde variere saaledes som i Lovforslaget foreskrevet. Jeg troer imidlertid, at en saa bestemt Censurthed vilde føre til en temmelig stor Ulighed og Ubillighed. Da de